

efter første Behandling fik sendt i Udvalg, og som vi, som sagt, i Dag tager af Bordet.

Men heller ikke det Forslag, som er stillet af Flertallet af Udvalget, har mit Parti ment at kunne tiltræde. Vi erkender ganske vist, at der kan være i hvert Tilfælde en vis saglig Mening i at stille et Forslag, som det, der findes i Ændringsforslagets § 1 gaaende ud paa, at der stilles et Beløb til Disposition til Støtte for Kasser, som i Forslaget nærmere bestemmes, og hvis Reservefond paa Grund af Krisen er kommet ud for alvorlige Angreb. Der kan være en vis saglig Basis for dette Forslag, medens der overhovedet ikke — det tillod jeg mig ogsaa at sige til den højtærede Minister ved første Behandling — kunde findes nogen som helst Anledning til en almindelig Forhøjelse af Statsbidraget til samtlige Kasser, enten de var stedt paa den ene eller den anden Maade. Men det maa dog alligevel undre, at Flertallet ligesom trænger sig paa med Ønsket om, at Staten faar Lejlighed til at udbetale 400 000 Kr. til Støtte for visse nærmere bestemte Kasser. Det maa virkelig undre. Der foreligger jo endnu ikke noget som helst om, at nogen Kasse er i Nødtilstand, og man skulde da synes, at det var tids nok at møde med Hjælpen, naar den blev krævet, og naar man skønnede, at der var nogen, der havde Hjælp behov. I en Skrivelse fra Direktoratet for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen til Socialministeriet, som er aftrykt i Betænkningen som Bilag 1, siger Direktoratet, at man har fremskaffet Oplysninger fra samtlige 67 anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, og at det af disse Oplysninger fremgaar, at ingen Arbejdsløsheds-kasse i Øjeblikket er i økonomiske Vanskeligheder. Det var nu den 11. Januar 1926, og det er jo tænkeligt, at Tidens Ugunst siden da har bragt visse Kasser i økonomiske Vanskeligheder. Der er ogsaa een Kasse, en meget stor Kasse, som siden da har faaet Vanskeligheder ved at indfri sine forsikringsmæssige Forpligtelser, nemlig Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse, men som det er udtalt i Mindretallets Betænkning, er det lykkedes denne Kasse at faa sine Forhold ordnet ved Laan, dels i en stor Bank og dels fra Statskassen, Laan paa meget kort Sigt, som skal tilbagebetales i Løbet af indeværende Aar, saa vidt mig bekendt, gennem et meget stort Ekstrakontingent, som skal paalignes Kassens Medlemmer gennem Sommerens gunstige Arbejdstid. Andet foreligger der os bekendt ikke om Vanskeligheder for nogen Kasse, og nu vilde det dog forekomme ret besynderligt, at den Kasse, der har været i Van-

skeligheder, er blevet henvist til at skaffe sig Laan, hvad der ogsaa er lykkedes den paa Betingelse af meget store Ydelser fra Medlemmerne i Sommerens Løb, saaledes at Laanene kan tilbagebetales ved Aarets Udgang, medens Kasser, som senere maatte føle sig trykket paa den ene eller anden Maade, ganske roligt kan komme til den højtærede Minister, fordi Rigsdagen paa Forhaand har stillet et Beløb af 400 000 Kr. til Raadighed til ekstraordinære Tilskud til saadanne eventuelt i den kommende Tid vanskeligt stillede Kasser. Der maa i Sandhed være en betydelig Overflod i den Kasse, som man her stiller til Disposition, siden man ikke kan indskrænke sig til at tage af den til Løsning af de Opgaver, der trænger sig paa, men ligefrem trænger sig paa med Tilbud om at være til Rede, dersom nogen Kasse skulde komme økonomisk i Fare. Vi kan fra vor Side naturligvis absolut ikke medvirke til en Lovgivning af den Art. Vi staar i det hele taget ganske uforstaaende overfor en Mentalitet, som tillader Ræsonnementer af den Art, og derfor gaar vi imod den Bestemmelse, som findes i § 1.

Det samme maa vi gøre, hvad Bestemmelsen i § 2 angaar, selv om vi forudsat Rigtigheden af, at der virkelig gaar ca. 7 000 Personer ledige, som har opbrugt enhver Adgang til Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvilket oplyses i Direktoratets Skridelse til Socialministeriet, som er trykt som Bilag 2 — forudsat Rigtigheden af denne Oplysning, og den er der jo ingen Grund til at betvivle, den angaar, ser man, 47 Kasser —, maa erkende, at der uden Tvivl i dette Tal er indeholdt en Mængde hæderlige og arbejdsvillige Personer, som paa Grund af Krisens Langvarighed er stedt i overordentlige Vanskeligheder. Men vi maa jo ikke glemme, at denne Krise kommer saa kort Tid efter, at man her i Landet har etableret en Arbejdskamp gennem Maaneder, hvorefter man har ødelagt Værdier og Arbejds-muligheder, som neppe endnu er opgjort, men som i hvert Tilfælde selvfølgelig i høj Grad har paavirket Modstandsevnen indenfor Arbejderbefolkningen overfor den Krise, vi nu staar i. Selv om vi altsaa kan erkende, at der utvivlsomt indenfor dette Tal er inkluderet et stort Tal, som virkelig fortjener at blive hjulpet, kan vi dog paa ingen Maade indrømme det rimelige eller betimelige i, at Hjælpen ydes dem ad den Vej, som her er foreslaaet, fordi Konsekvensen heraf faktisk vilde blive — saaledes som det er sagt i Mindretallets betænkningen —, at man rokker ved det forsikringsmæssige